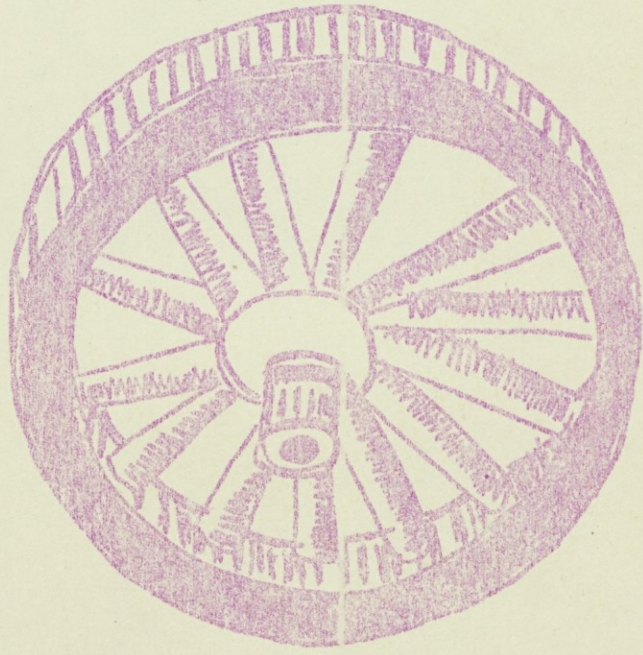
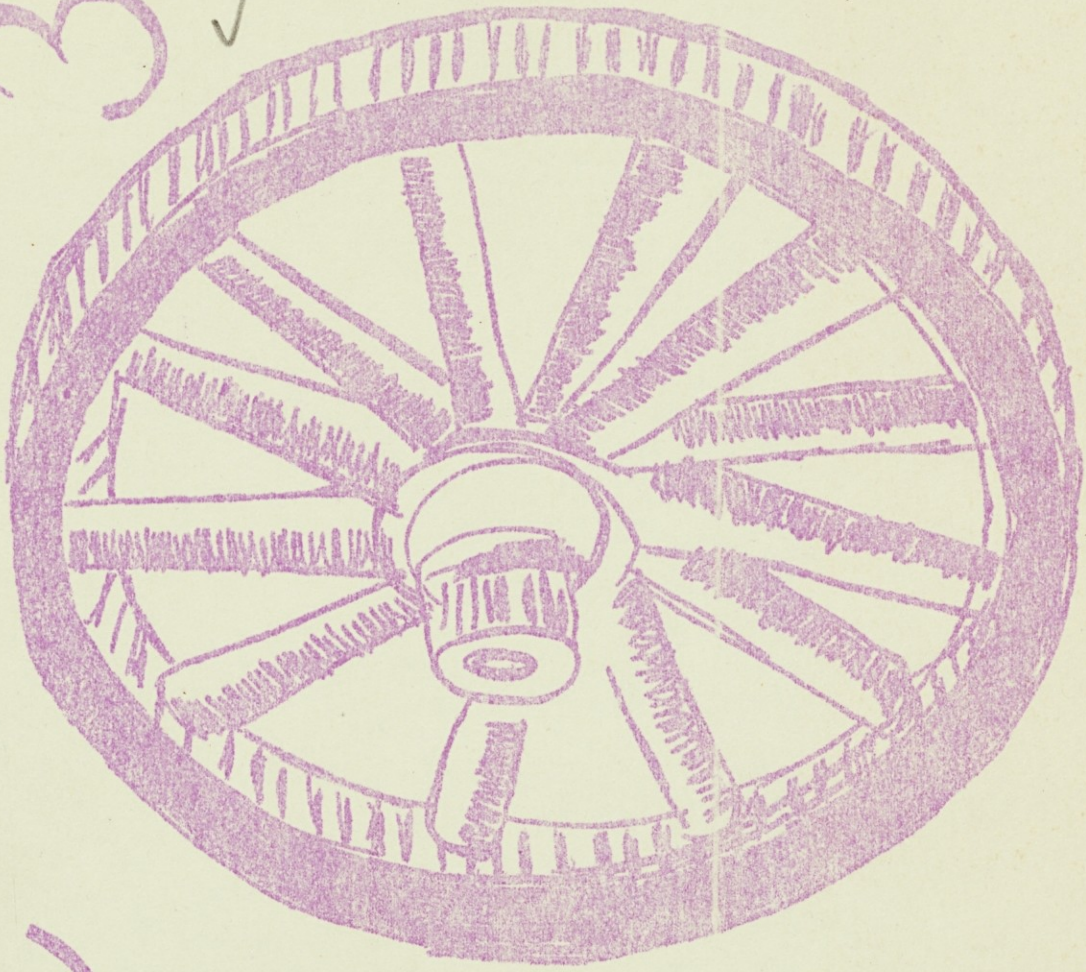
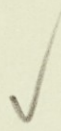

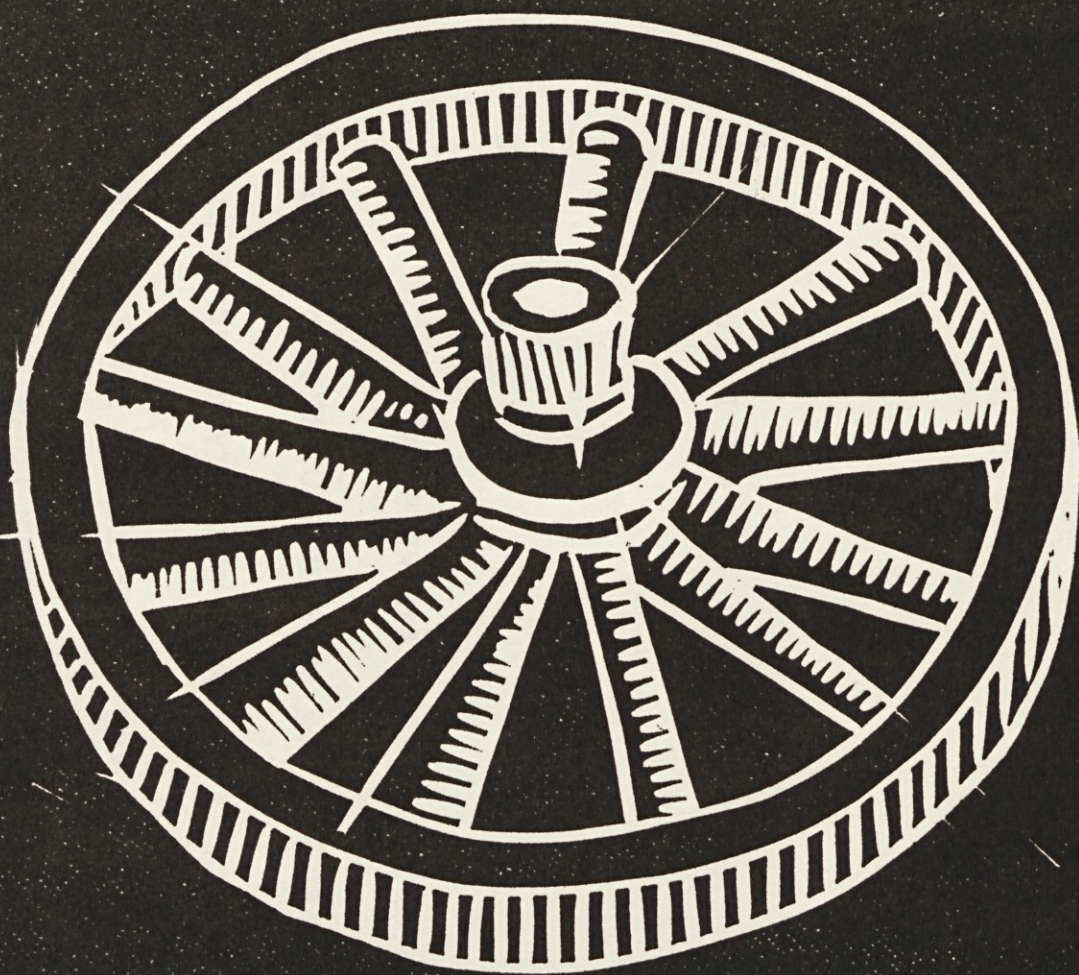
Preproste lesede

3

leto VI. 1975/76 novinarski krožek Šentruport

Z NAJMOČNĚJŠIMI KORENINAMI SE OVIJA SRCA LJUBEZEN DO GRUDE. ČLOVEKU, PO SVETU POGNANEMU, IZ ZEM-
LJE IZRUVANEMU, SE TOŽI NAJPOPREJ PO KOČI, PO NJIVAH, PO SENOŽETI, CELU PO SIROMAŠNEM LAZU, NATO
ČELE PO VATERI, SESTRAH IN BRATIH. V NAS VSEH SE PREIAKA KLEČKA KRI IN V TEJ KRVI LJUBEZEN DO
ZEMLJE, KOPRENENJE PO ZEMLJI. VELIKO? SEM DOSECEL SPOZNAVANJA - DAL BI VSE TO SPOZNAVANJE IN VSO
MODROST ZA OZKO LEHO POD BRDOM, ZA PONIŽEN VRT KRAJ HIŠE.

I V A N C A N K A R

O B S T O L E T N I C I R O J S T V A V E L I K E G A P I S A T E L J A

MOJA MATI JE BILA KMETICA IN JE V SVOJEM SRCU, V VSEH SVOJIH MISLIH OSTALA KMETICA DO SMRTI. KADAR SVA BILA SAMA, MI JE PRIPOVEDOVALA, KAKO LEPO DA JE BILO TAM V HORJULSKIH HRIBIH. VSAKO LETO SVA SE DORENILA, DA POJDEVA TJA; DALEČ NI BILO V TISTE KRAJE, ALI POCOVARJALA SVA SL O TEM POPOTOVANJU KAKOR O DOLGEM, VESELJA POLNEM ROLANJU V DEVE TO DEŽELO, V OBLJUBLJENO KOROMAN- DIJO. NIKOLI NISVA ŠLA TJA; MATI JE PREJ UMRLA. ŠE TRI TEDNE PRED SMRTJO, ALI JE BILO MORDA ŠE BLIŽE TISTEMU STRAČNEMU VLEČERU, MI JE REKLA, KO SEM SE SKLONIL ČEZ NJEN POTNI, UPALI, UBOGI OBRAZ: "ALI NE BI ŠLA PRIHODNJI TEDEN?" - "PRIHODNJI LEDEN POJDEVA!" SEM ODGOVORIL; V GRLU ME JE TAKO STISKALO IN DUŠILO, DA ŠE ZAJOKATI NISEM MOGEL.

NJENA GOREČA NISEL, NJENO VERN O UPARJE, NJEN SVLTI SPOKIN - VSE JE JE BILO LE KOPRENENJE PO IZGUB- LJENI, UGRABLJENI GRUDI, PO VONJU SEKOŽETI IN NJIV, PO ŠUMENJU DALJN IH GOZDOV. TO KOPRENENJE JE BILO TUDI V MENI IN JE DANES TAKO ŽIVO IN GRENKO, KAKOR J L BIL O TISTI PRVI DAN, KO SEM GA ZA- ČUTIL.

IVAN CANKAR: NAŠ LAZ - ODLOMEK

KMEČKI MUZEJ NA VESELI GORI

Lani je turistično društvo Šentrupert odprlo kmečki muzej.

Muzej je v prostorih nekdanje graščine na Veseli gori. V njem so shranjeni starinski predmeti: razne kmetijski pripomočki, lončena posoda, kmečki voz, šivalni stroji in še drugi zanimivi predmeti. Ko sem si ta muzej ogledala, sem spoznala, da mnogih predmetov še nisem vedela in nisem vedela njih imena, imam pa občutek, da so našim prednikom dobre služili. Muzej si ogleda veliko ljudi ob raznih kulturnih prireditvah in znanih sejnih. Na lepem prostoru pred muzejem je bila tudi občinska proslava ob počastitvi stoletnice rojstva Ivana Cankarja.

Muzej čistimo učenci naše šole.

Vsi prebivalci naše krajevne skupnosti smo na ta muzej ponosni, saj nam razkriva preteklost naših krajev in življenje kmetov. Muzej je edini take vrste v naši občini, vrednost pa ima tudi v tem, ker je bilo vse iz ljubezni zbrano.

Milica Koščak, 7. razred

K A J M I P O M E N I Z E M L J A

Zemlja mi pomeni vsakdanji kruh. Mihaela Gregl

Zemlja mi pomeni zagotovljen prostor, na katerem lahko delam. Slavka Krnc

Zemlja mi pomeni pot do hrane. Dušen Vidmar

Zemlja mi pomeni vir življenja. Če ne bi bilo zemlje in ne bi delali, tudi živeti ne bi mogli. Mira Lemovšek

Zemlja je življenje. Janez Gričar Zemlja mi pomeni življenje. Franci Stare

Kmetom daje zemlja hrano ter zaslužek. Franci Ramovš

Zemlja je tisto, v čemer sta kmetov trud in delo, da bi bil boljši pridelek. Miran Šiško

Zemlja mi pomeni ljubezen do dela. Kristina Majcen

Zemlja mi pomeni delo, trpljenje, pa tudi veselje ob pogledu na pridelek, ki si ga kmet pridelava z žuljavimi rokami. Bernarda Lemovšek

Zemlja mi pomeni delo. Franci Jakovč in Toni Peterlin

KMEČKA ZNANOST IN MODROST

Včasih so veljali kmečki ljudje za najmanj učene in pametne ljudi. Mnogo pa se je kmec naučil ob svojih izkušnjah. Otroci so se učili od svojih staršev.

Velike spremembe so nastale, ko so tudi kmečki otroci začeli hoditi v šolo. Tako se je začela nekdanja kmečka modrost opuščati. Le malo starih pregovorov se je ohranilo do današnjih dni. Najbolj so ohranjeni pregovori v zvezi z zemljo, vremenom, domačimi živalmi in delom na polju. Eden od znanih pregovorovki velja prav za pomlad, je: Če sadiš fižol popoldne, se ne bo ovil po kolu, ampak bo rasel po tleh kot buče. Take prevore oživljajo ob primernem času starejši ljudje. Nekaterim starejšim ljudem se zdijo taki pregovori čisto nekaj vsakdanjega, za nas mlade pa so nekaj nenavadnega. Če jim uide iz ust kakšen zanimiv, si ga hitro zapomnimo. Slišala sem tudi že pregovor: Lisjak se dere, dež bo! Nekateri pravijo, da se dere lisjak, drugi pa srnjak. Še sedaj ne vem, kateri se v resnici dere. Nobenega še nisem videla, ko se je drl, slišala sem le glas. Pričakuje dežja, ker je žejen - lisjak ali srnjak. Najbolj pa verjamen v pregovor: Če si kokoši iščejo hrano po dežju, bo še dolgo deževalo.

Kmečki ljudje so včasih vedeli veliko zanimivega in škoda, da se je marsikaj pozabilo.

Milena Hrovat, 8. razred

N A Š A K A Š Č A

Leseno stavbo, ki spada k našemu poslopju, imenujemo kašča. Naša kašča ni povsem podobna drugim, ki so zidane. Grajena je iz debelih lesenih brun, zato je podobna današnjim brunaricam. Sklepamo, da je že zelo stara. Pokrita je s slamnato streho, ki je že precej dotrajana in je porasla z mahom. Ima dva prostora. Ko stopiš čez visoki prag, prideš v majhen prostor - vežo, ki nam služi za shranjevanje kmečkega orodja. Tu imamo tudi različna umetna gnojila in strupe proti različnim škodljivcem na polju in v vinogradu. Iz veže so vrata v drugi prostor, ki je večji in služi za shranjevanje žit. V tem prostoru stojita dve veliki skrinji. V eni imamo pšenico, v drugi pa ajdo ali koruzo.

V pritličju kašče imamo klet. Rabimo jo za shranjevanje sadja, iz katerega kuhamo žganje. Tu stoji tudi stara stiskalnica, s katero stiskamo samo jabolka in hruške.

Kašča ima tudi lesen balkon, na katerem so včasih sušili perilo. Danes imamo na njem različne kose lesa. Na eni strani kašče stoji kurnik, ki ga danes več ne rabimo. Včasih smo imeli v njem piščance, da jih ne bi vzela lisica.

Čeprav je naša kašča dotrajana in bomo morali zgraditi novo, je za našo kmetijo vseeno pomembna. Vesela pa bi bila, če bi danes videla tako stavbo, ki bi bila ravno tako grajena, kot je ta naša kašča in bi bila nova.

Milena Hrovat, 8. razred

D O M A Č A G O R Č I C A A L I Ž A J N O F

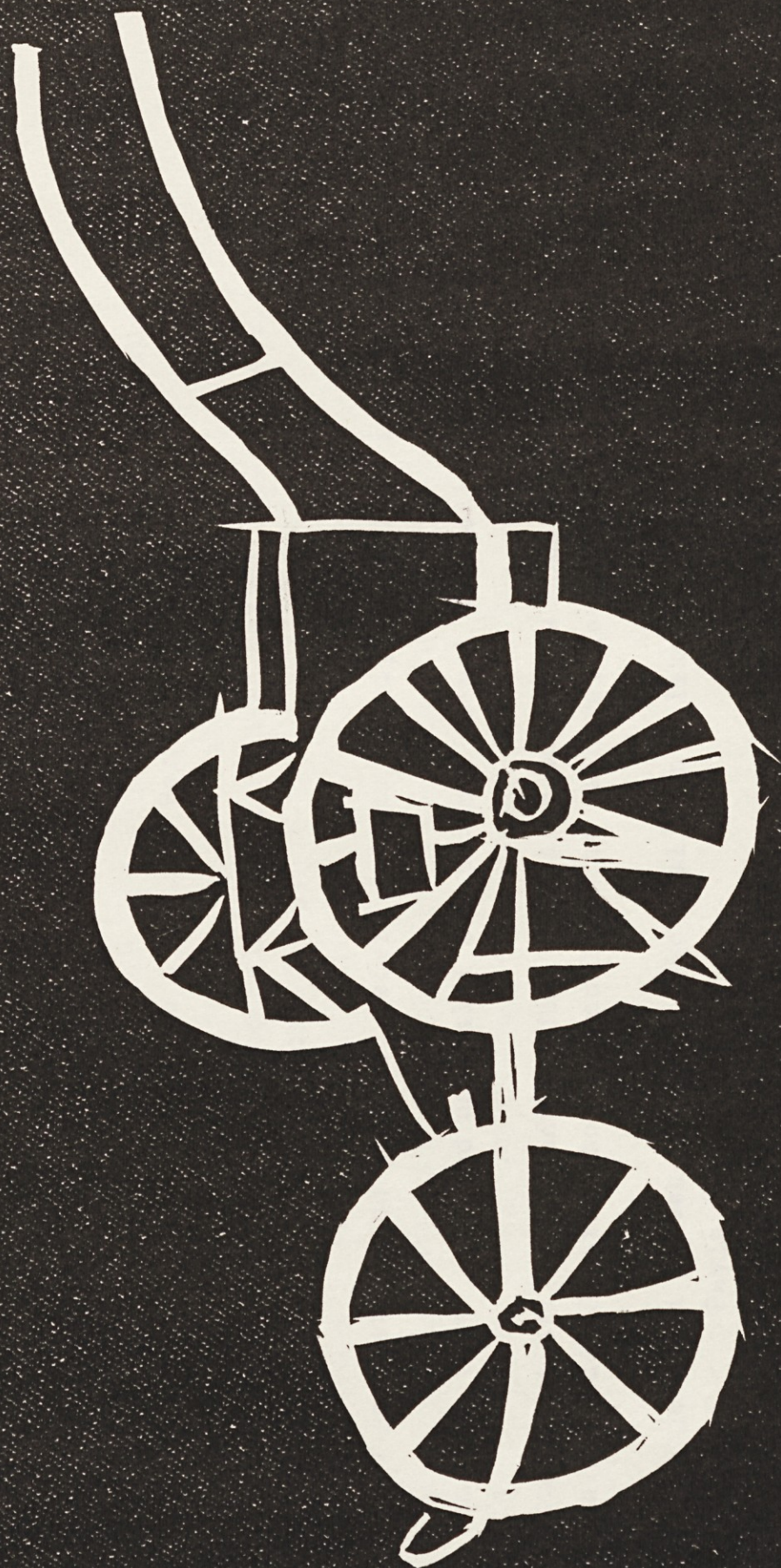
Pri nas še včasih naredimo domačo gorčico ali žajnof. Naredimo jo iz gorjušice, ki je sorodna repi. Gorjušično seme je treba posejati samo enkrat, potem pa se zaseje samo ob njivah, mejah in vinogradih. Gorjušica je visoka rastlina, ki rumeno cvete in napravi drobno rjavo seme. Proti jeseni jo požanjemo in omlatimo. Seme damo sušit. Ko je suho, ga stolčemo ali zmeljemo v moko. To zmleto gorjušično seme nato kuhamo v moštu ali v jabolčniku. Dodamo tudi precej sladkorja, da prevzame hud okus in se malo zgosti. Vreti mora toliko časa, da se povre za polovico. Nazadnje ga ohladimo in shranimo v steklenicah. Preden žajnof uporabimo, ga moramo dobro pretresti, ker se v steklenici razporedi v tri plasti. Na dnu in na vrhu je gostejši, na sredi pa je bolj redek. Žajnof je kot prikuha, ki gre k hajanim orehovim štrukljem, h krompirju, dober pa je tudi takrat, kadar imamo koline.

Pri nas jemo žajnof največkrat zraven štrukljev in krompirja.

P R I N A S D E L A M O M A S L O D O M A

Včasih je bila na kmetih navada, da so si sami delali maslo. Na žalost se je ta navada že zelo opustila, ker maslo lahko kupimo v trgovini. Tudi pri nas smo na domače surovo maslo že pozabili, zdaj pa smo ga začeli spet delati. Če imajo krave mastno mleko, se izdelovanje masla kar splača. Pri nas imamo dve kravi, zato ga naredimo naenkrat samo pol litra. Vsek dan ogrejemo dve skledi mleka, da dobimo sladko in mastno smetano, v kateri je maslo. Ko se smetane nabere en liter, jo dobro vtepemo in skuhamo. Ko se to kuha, je treba dobro mešati, da se ne prismoči. Ko voda izpari, začne po vrhu plavati tekoče maslo, na dnu pa ostanejo tropinice, kakor pravimo temu os-tanku. Maslo odlijemo in ga postavimo na hladen prostor, da se strdi, tropinice pa poje-mo. Maslo jih posolimo, da so bolj okusne.

Milena Hrovat, 8. razred

K D O E J E K M E T K O J E D E L O K A D R A J E O P H A V L J A

Kmet je, kdor zemljo, na kateri dela, ljubi. Franci Kanovš zdi lepo, ko čim
ličeja. Jeržan Kralovec

Kmet je človek, ki ima veselje do dela. Edi Zavrl

Kmet je opraviljen delo s kmetom, ker ima rada telike. Danica Lanovšek

Kmet je tisti, ki ima zemljo in ljubi. Bernarda Lanovšek

Kmet je popravljen veno in je tudi kotla in obraba. To delo si je vsak zase,

Kmet je tisti, ki z veseljem obdeluje zemljo in se jeseni lahko veseli, če mu
dobro obrodi. Rezi Gregorčič

Kmet je pobiral, kmet je, ker jih lahko zrakom tudi je. Bona Torka

Kmet je tisti, ki od jutra do večera dela na njivi, v vinogradu in v hlevu. B. Zgonc

Kmet je tisti, ki jerad na zemlji ali pa mora ostati na kmetiji. Tone Zidar

Kmet je tisti, ki ne hodi na delo v tovarno, ampak ima doma zemljo, katero obdeluje
in se trudi, da bi čimbolj obrodila in mu dala veliko vsakdanjega kruha. L. Gregl

Kmet je tisti človek, ki ima veliko zemlje in veliko strojev in zna z njimi prav
ravnati. Pavla Čeh

Kmet je človek s konjem na njivo, ker ima rad konje. Janez Čelik

Kmet je tisti, ki živi na deželi in se ukvarja predvsem s kmetijstvom in tudi živi
od njega. Franci Kostevc zena, ker rada tlača seno. Irene Prah

K A T E R O K M E Č K O D E L O N A J R A J E O P R A V L J A M

Najraje grabim v gozdu listje, ker pojejo ptice in ker se mi zdi lepo, ko šumi listje. Marjan Krašovec

Najraje opravljam delo v hlevu, ker imam rada teličke. Danica Lanovšek

Najraje pospravljam seno in ga tudi kosim in obračam. To delo mi je všeč zato, ker je poletni toplo in te greje. Ko je delo končano, se grem pa kopat. M. Breznikar

Najraje pobiram jabolka, ker jih lahko zraven tudi jem. Sonja Tomšič

Najraje kosim s kosilnico, ker se rad vozim in sem rad na travniku. Janez Grigar

Najraje ličkam koruzo. Takrat si pripovedujemo razne zgodbe ter pojemo. F. Ramovš

Najraje pasem kreve, ker se lahko takrat z bratom igrava razne igre. Toni Peterlin

Najraje grem z očetom v gozd po drva, ker sem rad v gozdu. Vinko Marn

Najraje grem s konjem na njivo, ker imam rad konje. Janez Banič

Najraje pomagam pri nakladanju sena, ker rada tlačim seno. Irena Frenh

K A T E R I L E T N I Č A S J E Z A K M E T A N A J L E P Š I

Za kmeta je najlepši čas jesen, ko obrodi njegovo delo. Jože Orčar

Za kmeta je najlepša jesen, ko dobo sad celoletnega dela. Franci Ramovš

Najlepši letni čas je za kmeta poletje, ko pospravlja seno. Milan Breznikar

Najlepši letni čas je pomlad. Takrat vse ozeleni in diši po majskih rožah. Kmetje še
konej čakajo, kdaj bodo spet šli na polja in v vinograde. Mire Drohne

Za kmeta je najlepša jesen, ker je takrat njegov trud bogato poplačan. Miran Šiško

Za kmeta je najlepši čas zima, ker se takrat odpočije. Slavko Vojnovič

Za kmeta je najlepši čas poletje, ker poleti lahko največ naredi. Franci Stare

Najlepši letni čas je jesen, zato ker stiskajo grozdje. Sonja Tomšič

Za kmeta je najlepši čas jesen, ko pospravlja pridelke in je vesel, če jih je veliko.
Sonja Škerjanc

Najlepša je jesen, ker so takrat zrele jabolka in grozdje. Pavla Gaber

ZAKAJ BI HOTEL POSTATI KMET

Kmet bi postal zato, ker me veseli delo s stroji, s konji in s svojimi rokami.

Franci Stare

Kmet bi hotel postati zato, ker me kmečko delo veseli in ker je kmečko delo znatno olajšano s stroji.

Franci Ramovš

Jaz bi postal kmet, če bi bila naša kmetija v ravnini, da bi lahko delale s stroji.

Marko Stopar

Kmet bi postal zato, ker je na kmetih dober zrak in lahko uživaš v naravnih lepotah.

Janez Gričar

Kmet bi postal zato, ker sem se rodil na kmetih in sem navajen vseh kmečkih del.

Franci Kostevc

Kmetica bi rada postala zato, ker zelo rada živim na deželi. Vsek dan bi lahko videla živali, s katerimi bi se lahko tudi pogovarjala, če bi bila sama. Zelo rada imam majhna teleta. Imela bi jih v reji in sodelovala bi z zadrugo. Ida Škoporc

ZAKAJ NE BI HOTEL POSTATI KMET

Kmet ne bi hotel postati zato, ker nisi nikoli prost. Miro Huč

Kmetica ne bi hotela postati zato, ker poleti ne delam rada na travniku. P. Čeh

Kmet ne bi hotel postati zato, ker je kmečko delo težko. Če je pa letina slaba, imaš pa malo pridelkov. Jože Oplotnik

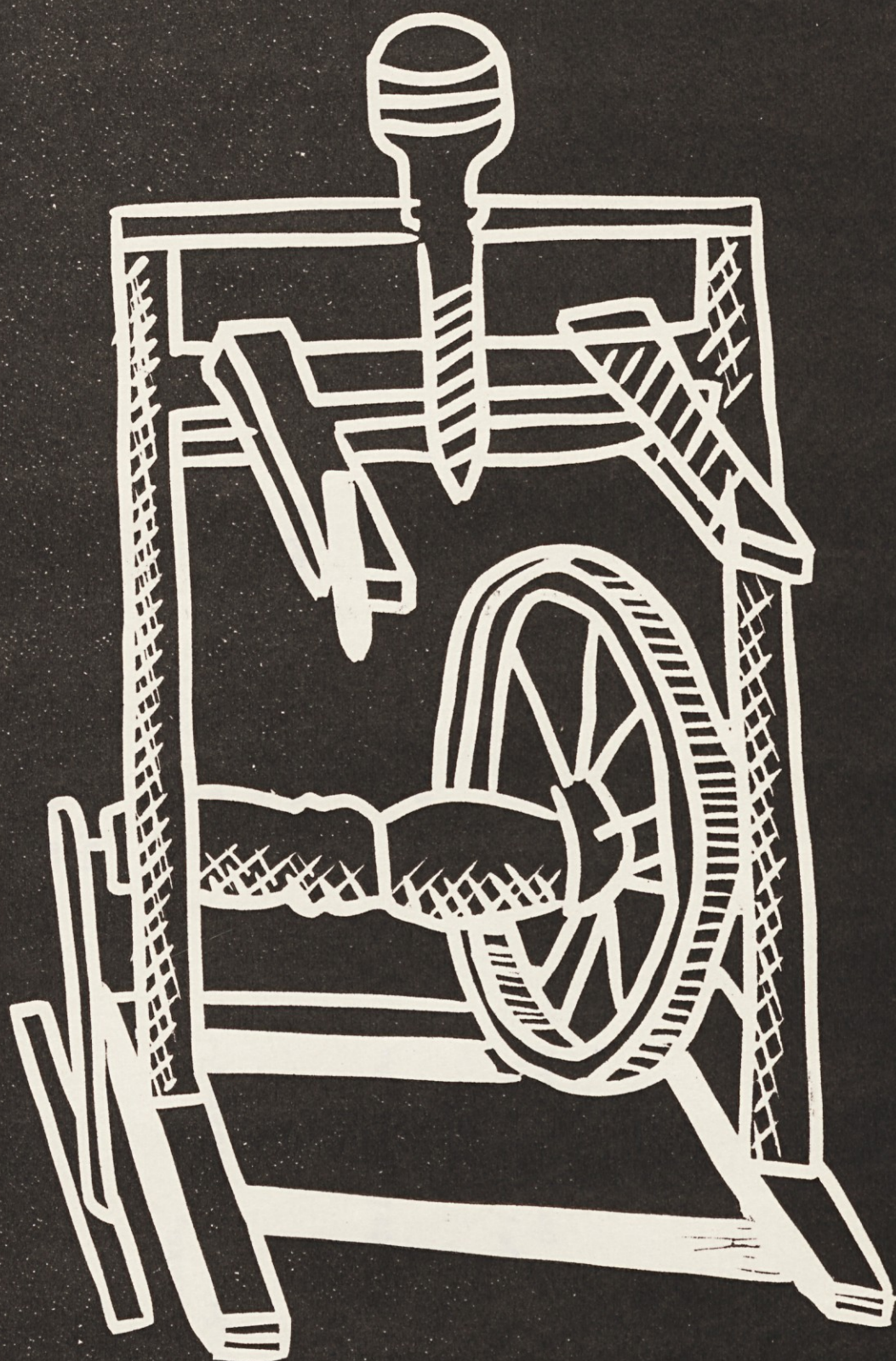
Kmet ne bi bil rad zato, ker ne delam preveč rad in bi bilo zato moje kmetovanje bolj klavrno. Miran Šiško

Kmet ne bi postala, ker mora kmet veliko delati in si nikoli ne privoščim prostega časa. Delavec, ki je v službi, pa ima dopust. Irena Prah

Kmetica ne bi bila rada zato, ker se kmetje preveč mučijo. Sonja Škerjanc

Pri mamici vidim, da mora veliko delati in zdi se mi, da tega jaz ne bi zmogla.

Jožica Breznikar

K M E T

Kmet ima žuljave roke
in zguben obraz.

Kmet
dela od zore do mraka,
dragocena zanj je minuta vseka.

Kmet
ne pozna počitka,
zelo dolg je njegov delovni dan.

Kmet
spomladi orje in seje,
jeseni se ob dobrem pridelku smeje.

Kmet
ne pozna počitnic
kakor delavec iz tovarne.

Tak je kmet,
ki ima žuljave roke
in gube
kot zemlja, ki mu rodi.

Jožica Breznikar, 7. razred

V E S E L O N A D E L O , D A B O U S P E H I M E L O

Sponniti se, ko mi je mama nekega dne v jeseni rekla, da moram iti pobirat jabolka. Ker sem jih pobirala že vse dopoldne, mi ni bilo veliko do jabolk.

A ker sem se bala mame, sem jih vseeno pobirala. Pobirala sem jih že poln koš, ki sem ga postavila ob jeblano. Iz košare sem spet mislila nesti jabolka strest v koš. Ričil me je brencelj. Otepala sem se ga in v tem prevrnila koš. To me je tako razjezilo, da sem odšla domov. So sem mami povedala, zakaj sem se že vrnila, mi je rekla, da moram nabrati tri koše jabolk, kakor mi je rekla pri južini. Res sem jih potem toliko nabrala, čeprav mi delo mi šlo veselo od rok. Ker vem, da sem za svojo tino zaslužila kuzen, sem raje razmišljala, da bi bilo boljše, ko bi šla veselo na delo.

Bernarda Lemovšek, 5. razred

P O B I R A L I S A O K A Z I A J E

Mama nam je povedala, da bomo šli pobirat rezinje.

Ata, brat in jaz smo odšli proti Apneniku. Ko smo prišli v vinograd, nam je bilo vroče, a vsem sva z bratom takoj začela pobirati. Ata pa je še remal. Rezinje je bilo zmrzано, zato nam ni bilo treba nič lomiti, ampak sva pobirala kar na kupčke. Tekmovala sva, kdo bo imel več kupčkov in kdo bo prej pobral vrsto. Vedno sem bila prva. Kadar je imel brat pet kupčkov, sem jih jaz imela devet. Z nekaterimi vejicami sem se tako opraskala, da mi je tekla kri. Delo nam je šlo hitro od rok in kmalu sva bila stua za petmi. Ker nisva imela več dela, sva ga prosila, naj mama da vžigalice, da bova požigala suho travo. Dal nama jih je in okrog vinograde je gorela vsa trava. Skakala sva čez ogenj, tako ča sva bila po obrazu vsa črna od dima. Ko sva je ata še ostalo obrezal, sva šla pobrat, nato pa smo rezinje povezali in ga odnesli na kupe na rob vinograde ter odšli domov.

Jožica Removš, 7. razred

B R E Z R O Č N E G A D E L A Š E V E D N O N E G R E

Ko je pri nas zrasla koruza nekaj centimetrov, sva jo šli z mamo okopavat. Navadno rjivo poskropimo s posebnim strupom, da se posuši plevel in da koruze ni potrebno okopavati. Letos pa smo jo okopali, zato ker imamo med vrstami koruze posajen nizek fižol. Če bi njivo poskropili, bi se fižol posušil.

Okopavanje ni bilo prav nič naporno, ker smo sejali v rahlo zemljo, ki se je lepo poravnala. Z mamo sva pazili le na fižol, da ga z motiko ne bi spodkopavali. Koruzo pa sva morali ponekod tudi populiti, ker je bila pregosta. Tega dela ne bi mogli opraviti z okopalnikom. Za nekatera kmečka dela so še vedno najbolj primerne in koristne motike.

Čeprav smo koruzo ročno okopavali, se to izplača, saj bomo imeli dvojni pridelek.

Milena Hrovat, 8. razred

K A K O M O J A M A M A P E Č E K R U H

Moja mama peče kruh zmeraj v krušni peči.

Zjutraj v peči zakuri. Ko se ji zdi, da je peč dovolj razgreta, posuje po dnu malo moke in če je moka temno rjava, to pomeni, da je peč dovolj topla.

Medtem zamеси kruh; pri tem rabi poleg moke še kvas, mleko in sol. Testo da shajet. Ko dobro shaja, oblikuje iz testa hlebec in jih da v peharje. Peč omete z omelom, ki je narejeno iz ličkanja. Potem da hlebec na lopar, ga pomaže z raztepenim jajcem in z nožem štirikrat prereže, da se naredijo po njem kvadrati. Kruh da potem v peč. Ko je kruh pečen, mu s papirjem odstrani moko, ki se ga drži.

Kruha ne bi pekla, ker je to zelo naporno delo. Enostavneje je, če ga kupiš v trgovini, samo da tisti kruh ni tako dober kot domač. Rezi Gregorčič, 5. razred

NOV VINOGRAD

Jeseni smo se doma dogovorili, da bi bilo dobro, če bi naredili nov vinograd. S kopanjem smo začeli že jeseni. Raguliti smo morali 70 centimetrov globoko. Deklertar smo regulili bolj v dolini, je bil teren zelo dober. Kolikor bolj pa smo se blizali, v h koncu, toliko bolj jr postajalo trdo. Bile so tudi skale in z veliko muko smo prišli do konca. Veliko žuljev je bilo in marsikdaj so nas roke pošteno bolele. Niso v njih spomladi se je začel drugi "polčas". Kopali smo jame in sadili trte. Za letošnjo pomlad smo se dogovorili, da bomo posadili le polovico trt, drugi del pa bomo posadili spomladi drugo leto.

Od trt, ki smo jih posadili letos, se ni niti ena posušila.

Zgodej spomladi, ko je bila še nevarnost slane, smo trte pokrili, da ne bi zamrzile. Ko pa je bilo konec nevarnosti, smo trte odkrili in prav lepo so začele odganjati in zeti leneti.

Čeprav je z novim vinogradom veliko dela in truda, z delom ne bomo odnehali.

Ivanka Ahlin, 8. razred

PIKAPOLONICA

Pikapolonico vsi radi imamo,
saj se z njo včasih tudi igramo.
Njej seveda za igro ni,
zato krilca razprostre in odleti.
Za njo gledamo z mislijo,
da se mogoče še vrnila bo.

Andreja Rugelj, 8. razred

PTIČI PODALJSUJEJO ŽIVLJENJE OREHA

Na robu gozda raste oreh. Je že precej star,
zato imajo v njem ptiči stara domovanja. V
njem so si izdelali gnezde žolne, siničke in
pastirice. V orehu je pet gnezd, a niso v njih
vsako leto isti ptiči. Včasih jih gledam, kako
letajo z vej. Enkrat sem že hotel splezati na
oreh, a je prenevaren. Gnezda so tam, kjer je
malo vej. Ker na njem zraste le malo orehov,
smo ga že mislili podreti. Gotovo bi ga že,
če na njem ne bi bilo ptičev in če bi nam
bil v napoto.

Ivan Hrovat, 5. razred

NAŠE OKOLJE JE OGROŽENO

Naši gozdovi in naši kraji so zelo ogroženi. Dobro, da imamo toliko gozdov, saj je gozd izvir čistega zraka.

Ljudje smo zelo lažkomiselni. Smeti odnašamo kar v gozd, češ, saj jih nihče ne vidi; namesto da bi jih odpeljali na smetišče. Če bi človek le malo pomislil, kaj vse povzroči konservna škatla, odvržena nekje na travniku ali v gozdu, bi ne metali vsega vseprck, kamor se komu ljubi. Kaj še štedilniki, steklo, papir ... Kar žalostna sem, ko vidim v kakšnem jarku polno take ropotije. Nekateri tarnajo, da na zdravje tako pazijo, pačoo še vseeno bolni. A na to ne pomislijo, da si s tem, ko tako pazijo na čisto okolje, mogoče bolj približujejo boleznim kakor s čim drugim. Lahko smo veseli, če imamo kljub onesnaženosti še tako čist zrak.

V grmovju ob potoku sem videla star štedilnik, odvržene lonce, zdravila, škatle od barv, steklenice in še druge stvari, ki onesnažujejo našo naravo. Vsak mesec se v naši vasi zberemo otroci in po vsej vasi pobremo smeti in vse, kar je kakšen nepridiprav odvrzel.

Če bomo prav mladi začutili potrebo po čistem okolju, bomo veliko dosegli.

Zato želim, da bi bilo čim več smeti na smetiščih in čim manj po naši lepi okolici. Mislim, da je to želja mnogih ljudi.

Bernarda Lamovšek, 5. razred

SREČANJE Z AZIJSKIMI IN AFRISKIMI ŽENAMI

V okviru mednarodnega seminarja za predstavnice Afrike in Azije na Švedskem so se udeleženke ustavile tudi v Sloveniji, ker se je del seminarja odvijal pri nas. Ko so udeleženke seminarja obiskale našo občino, smo jih člani novinarskega krožka pozdravili v kmečkem muzeju na Veseli gori. Predstavnice so se zanimale za kmetijstvo pri nas, prisluhnile so, čemu so nekoč služili muzejski predmeti. Čeprav so bili z njimi tudi prevajalci, smo se sporazumeli skoraj brez njih, saj je bilo v vseh toliko prijaznosti, da nam je bilo kar žal, da je srečanje prehitro minilo. Za njimi so nam ostali prijetni spomini in kup naslovov, na srečanje pa nas bo še posebno spominjala značka - maska, ki jo je poslala gospa Tuline Kulesinghe iz Sri Lanke in nam jo je posredovala hkrati s pristrčno zahvalo tovarišica Mara Rupena - Osolnik, sekretar pravljalnega odbora za izvedbo seminarja in je spremljala udeleženke po vsej Slove-
niji.

Zdaj pa smo že začeli zbirati znamke, da jih bomo poslali učencem ene izmed cejlonskih šol.

OB CANKARJEVEM LETU

POSVEČAMO GLASILO TEBI, ZEMLJA, KI SI ŠE MNOGIM NAŠIM LJUDEM

VIR PREŽIVLJANJA!

HKRATI PA SE SPOMINJAMO PETNAJSTLETNICE DELA NOVINARSKEGA KROŽKA
IN PET LET IZHAJANJA NAŠEGA GLASILA.

PREPROSTE BESEDE

GLASILO NOVINARSKEGA KROŽKA OSNOVNE ŠOLE ŠENTRUPERT

šolsko leto 1975/76 leto VI. številka 3

število izvodov: 140

Likovne priloge - predmeti iz muzeja - so pod vodstvom mentorice I. Konestabo
naredili Zvonka Breznikar, Milica Koščak, Tinček Lejaš, Andreja Rugelj, Miran Šiško
in Nada Zavrl, odtis pa je naredil Knjigotisk Novo mesto

Uredniški odbor: Danica Lamovšek, Andreja Rugelj, Miran Šiško, Jožica Breznikar,
Marjanca Urbič in Mire Tomšič

Mentorja: D. in J. Zupen